

Oikeustapauskokoelma

Asia C-308/16

Kozuba Premium Selection sp. z o.o.
vastaan
Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Ennakkoratkaisupyyntö – Naczelný Sąd Administracyjny)

Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY –
12 artiklan 1 ja 2 kohta – 135 artiklan 1 kohdan j alakohta – Verolliset liiketoimet –
Rakennuksen luovutuksen vapauttaminen verosta – Ensimmäisen käyttöönoton käsite –
Muutostöiden käsite

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.11.2017

Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Vapautukset — Liiketoimi, joka koskee rakennuksen tai rakennuksen osan luovutusta siihen liittyvine maapohjineen — Kansallista lainsäädäntöä, jossa vapautuksen edellytykseksi asetetaan se, että rakennuksen ensimmäinen käyttöönotto on tapahtunut verollisen liiketoimen yhteydessä, ei voida hyväksyä — Kansallinen lainsäädäntö, jossa vapautuksen edellytykseksi asetetaan, jos olemassa olevaan rakennukseen on tehty parannustöitä, se, että niistä aiheutuvat kustannukset eivät ylitä tiettyä kiinteää osuutta kyseisen rakennuksen lähtöarvosta — Hyväksyttävyyys — Edellytys — Kansallisessa lainsäädännössä säädetyn parannustyön käsitteen ja direktiiviin 2006/112 sisältyvän muutostyön käsitteen tulkinta samalla tavalla — Kansallisen tuomioistuimen tutkintavelvollisuus

(Neuvoston direktiivin 2006/112 12 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 135 artiklan 1 kohdan j alakohta)

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 12 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 135 artiklan 1 kohdan j alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa asetetaan rakennuksen luovutuksen arvonlisäverovapauden edellytykseksi se, että rakennuksen ensimmäinen käyttöönotto on tapahtunut verollisen liiketoimen yhteydessä. Kyseisiä säännöksiä on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että kansallisessa säännöstössä asetetaan tällaisen verovapauden edellytykseksi se, että jos olemassa olevaan rakennukseen on tehty ”parannustöitä”, niistä aiheutuvat kustannukset eivät ole ylittäneet 30 prosenttia kyseisen rakennuksen lähtöarvosta, edellyttäen, että tätä parannustöiden käsitettä tulkitaan samalla tavalla kuin direktiivin 2006/112 12 artiklan 2 kohdassa olevaa muutostöiden käsitettä eli siten, että kyseiseen rakennukseen on täytynyt tehdä merkittäviä muutoksia, joiden tarkoituksena on ollut muuttaa rakennuksen käyttötarkoitusta tai muuttaa huomattavasti sen käyttöön liittyviä ehtoja.

(ks. 59 kohta ja tuomiolauselma)